

Ustawodawca statuując dwie formy sprawcze przestępnego zachowania określonego w art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, posłużył się alternatywą rozłączną tzn. <wprowadzenie do obrotu> i <uczestniczenie w obrocie> podzielił spójnikiem międzyzdaniowym <albo> wyrażającym przeciwieństwo. Oznacza to, że znamiona sprawcze opisane w tym przepisie mają charakter rozłączny. Nie można zatem tym samym czynem, w stosunku do tej samej partii narkotyków wypełnić jednocześnie znamienia <uczestniczenia w obrocie> oraz <wprowadzenia do obrotu>.

Sygn. akt II AKa 52/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 marca 2012 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Robert Wróblewski
Sędziowie:	SSA Jerzy Skorupka (spr.) SSA Edward Stelmasik
Protokolant:	Iwona Łaptus

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej del. do Prokuratury Apelacyjnej Beaty Lorenc - Kociubińskiej

po rozpoznaniu w dniu 14 marca 2012 r.

sprawy **S. M. (1)** oskarżonego z art. 53 ust. 1 i 2 w zw. art. 63 ust. 1 i 3 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3, art. 13 § 1 kk w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 kk, art. 12 kk i art. 65 § 1 kk, art. 278 § 5 kk w zw. z art. 278 § 1 kk;

M. S. oskarżonego z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk i art. 65 § 1 kk, art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, art. 55 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 kk, art. 293 § 1 kk w zw. z art. 291 § 2 kk

z powodu apelacji wniesionej przez prokuratora i oskarżonych

od wyroku Sądu Okręgowego w Opolu

z dnia 15 listopada 2011 r. sygn. akt III K 94/11

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że:

1) z opisu czynu przypisanego oskarżonemu M. S. w pkt 7a eliminuje zwrot „działając wspólnie i w porozumieniu ze S. M. (1)”,

2) na podstawie art. 69 § 1 kk i art. 70 § 2 kk wykonanie orzeczonej wobec oskarżonego M. S. kary łącznej pozbawienia wolności warunkowo zawieszca na okres próby lat 5 (pięć),

3) na podstawie art. 72 § 1 pkt 4, 5, 6 kk zobowiązuje oskarżonego M. S. w okresie próby do:

- kontynuowania nauki lub wykonywania pracy zarobkowej,

- powstrzymywania się od używania środków odurzających,

-kontynuowania leczenia odwykowego w placówkach leczenia narkomanów,

4) na podstawie art. 73 § 2kk oddaje oskarżonego M. S. w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

II. w pozostałym zakresie zaskarżony wyrok wobec oskarżonych S. M. (1) i M. S. utrzymuje w mocy;

III. zasądza od oskarżonych S. M. (1) i M. S. na rzecz Skarbu Państwa po 7 zł tytułem zwrotu wydatków za postępowanie apelacyjne i stwierdza, że Skarb Państwa ponosi koszty postępowania apelacyjnego związane z apelacją prokuratora.

UZASADNIENIE

1. S. M. (1), ur. 2 października 1978r. w W., syna S. i T. zd. W.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 15 kwietnia 2011r. w P., gmina R., wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał w samochodzie marki R. nr rej. (...) znaczną ilość środka odurzającego w ilości 263,63 gramów netto w tym w postaci marihuany 262,85 gramów netto i żywicy konopi 0,832 grama netto

to jest o przestępstwo z art. 62 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.nr 179 poz.1485 z dn. 19 września 2005r.)

II. w okresie od czerwca 2010r. do 15 kwietnia 2011r. w P., w specjalnie przystosowanych pomieszczeniach piwnicznych budynku przy ul . (...) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. działając że z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uprawiał a następnie wytwarzał środki odurzające w postaci marihuany w ten sposób, że uprawiał konopie inne niż włókniste, następnie zbierał i suszył dojrzałe kwiatostany i łodygi poczym ciął je na 1 cm kawałki uzyskując z tej uprawy około 2481,47 gram, co stanowi znaczną ilość środka odurzającego, przy czym w dniu 15 kwietnia 2011r. uprawiał 274 sztuki roślin konopi innych niż włókniste

to jest o przestępstwo z art. 63 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.nr 179 poz.1485 z dn. 19 września 2005r.) w zw. z art. 11 § 2 k.k. oraz art. 12 k.k.

III. W okresie od czerwca 2010r. do dnia 15 kwietnia 2011r. w P. i w R. działając wspólnie i w porozumieniu z M. S. wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii działając że z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami tj. około 2481,47 grama środków odurzających w postaci marihuany, z czego uzyskał korzyść majątkową w kwocie 42.000 zł, przy czym w dniu 15 kwietnia 2011r. wprowadził w ilości 281,47 grama brutto tego środka, przy czym z popełnionego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.nr 179 poz.1485 z dn. 19 września 2005r.) w zw. z art. 12 k.k. w zw.z art. 65 § 1 k.k.

IV. W dniu 15 kwietnia 2011r. w P. w piwnicy wynajmowanego domu posiadał przyrządy, które służyły do wytwarzania środków odurzających

to jest o przestępstwo z art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.nr 179 poz.1485 z dn. 19 września 2005r.)

V. W okresie od 24.03.2011r. do dnia 15.04.2011r. w P. poprzez podłączenie z pominięciem układu pomiarowego (licznika) dokonał kradzieży energii elektrycznej w ilości 3.478 kWh o łącznej wartości 2532,82 zł na szkodę (...) S. A. oddział w O. Rejon Energetyczny w K.

to jest o przestępstwo z art. 278 § 5 k.k. w zw. z art. 278 § 1 k.k. k.k.

2. M. S. ur. 20 września 1989r. w R. syna D. i A. zd. (...)

oskarżonego o to, że:

VI. W dniu 15 kwietnia 2011r. w R. wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii posiadał w samochodzie marki M. nr rej (...) środek odurzający w postaci marihuany w ilości 6,21 grama netto

to jest o przestępstwo z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.nr 179 poz.1485 z dn. 19 września 2005r.)

VII. W okresie od czerwca 2010r. do dnia 15 kwietnia 2011r. w P. i w R. działając wspólnie i w porozumieniu z S. M. (1) wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, uczestniczył w obrocie znacznymi ilościami tj. około 2481,47 grama środków odurzających w postaci marihuany, uzyskując korzyść majątkową w kwocie 44.000 zł, przy czym w dniu 15 kwietnia 2011r. zamierzał wprowadzić do obrotu w ilości 281,47 grama brutto tego środka, przy czym z popełnionego przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu

to jest o przestępstwo z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.nr 179 poz.1485 z dn. 19 września 2005r.) w zw. z art. 12 k.k. w zw.z art. 65 § 1 k.k.

VIII. W nieustalonym okresie czasu w 2010r. w C. wbrew przepisom ustawy działając ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu dokonał przywozu wewnątrzspółnotowego na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej środki odurzające w postaci marihuany w ilości 50 gram

to jest o przestępstwo z art. 55 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii (Dz.U.nr 179 poz.1485 z dn. 19 września 2005r.) w zw. z art. 12 k.k.

IX. W dniu 20.08.2008r. w J. nabył program komputerowy W. wartości 1490 zł pochodzący z czynu zabronionego poprzez ściągnięcie go z Internetu

to jest o przestępstwo z art. 293 § 1 k.k. w zw. z art. 291 § 1 k.k.

Sąd Okręgowy w Opolu wyrokiem z dnia 15 listopada 2011 r. (sygn. akt III K 94/11):

1. Oskarżonego S. M. (1) w ramach zarzutów opisanych w pkt I,II,III i IV części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że: w okresie od czerwca 2010r. do 15 kwietnia 2011r. w P., działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, wykorzystując specjalnie przystosowane pomieszczenia oraz przyrządy w postaci lamp, programatorów, termometrów, spryskiwaczy, wag, wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, uprawiał konopie inne niż włóknista, z których następnie wytwarzał środek odurzający poprzez zbieranie, suszenie i cięcie dojrzałych kwiatostanów i łodyg, uzyskując w ten sposób nie więcej niż 2481,47 gram marihuany, stanowiącą znaczną ilość, z której to ilości wprowadził do obrotu 2217,84 gram marihuany,

stanowiącą znaczną ilość, poprzez sprzedaż, w R. i P., na rzecz M. S. za kwotę 44.356,80 zł, nadto usiłował wprowadzić do obrotu 263,63 gramy marihuany poprzez sprzedaż na rzecz M. S., do czego nie doszło na skutek zatrzymania przez funkcjonariuszy policji, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu tj. przestępstwa z art. 53 ust. 1 i 2 w zw. z art. 63 ust. 1 i 3 w zw. z art. 56 ust. 1 i 3, art. 13 § 1 k.k. w zw. z art. 56 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 2 k.k., art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 53 ust. 2 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11 § 3 k.k. wymierzył mu karę 3 (trzech) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności i karę grzywny 100 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30 zł,

2. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego S. M. (1), za przestępstwo przypisane w pkt 1 części dyspozytywnej wyroku, przypadek korzyści majątkowej w kwocie 10.000 zł oraz równowartości korzyści majątkowej w kwocie 34.356,80 zł,

3. oskarżonego S. M. (1) uznał za winnego popełnienia czynu zarzucanego w pkt V części wstępnej wyroku, przyjmując iż oskarżony działał w krótkich odstępach, czasu z góry powziętym zamiarem tj. przestępstwa z art. 278 § 5 w zw. z art. 278 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 278 § 1 k.k. wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

4. na podstawie art. 85 i 86 § 1 k.k. połączył kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego S. M. (1) w pkt. 1 i 3 części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu karę łączną 3 (trzech) lat i 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności,

5. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu S. M. (1) na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od 15 kwietnia 2011r. do dnia 8 listopada 2011r.,

6. oskarżonego M. S. uznał za winnego popełnienia czynu opisanego w pkt VI części wstępnej wyroku tj. przestępstwa z art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 62 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 5 (pięciu) miesięcy pozbawienia wolności,

7. oskarżonego M. S. w ramach zarzutu opisanego w pkt VII części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że:

a) w okresie od czerwca 2010r. do dnia 15 kwietnia 2011r. w P., R. i w P., działając wspólnie i w porozumieniu z S. M. (1), wbrew przepisom ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii, działając ze z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, w celu osiągnięcia korzyści majątkowej, uczestniczył w obrocie znaczną ilością tj. około 2481,47 grama środka odurzającego w postaci marihuany, z której to ilości zbył innym osobom około 1996,056 grama marihuany, uzyskując korzyść majątkową w kwocie 43.913,23 zł, czyniąc sobie z popełnionego przestępstwa stałe źródło dochodu tj. przestępstwa z art. 56 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i art. 65 § 1 k.k. i za to na podstawie art. 56 ust. 3 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności i karę grzywny 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30 zł,

b) w okresie od czerwca 2010r. do dnia 15 kwietnia 2011r., w bliżej nieustalonym miejscu, działając z góry powziętym zamiarem, w krótkich odstępach czasu, kilkadziesiąt razy udzielił bliżej nieustalonej osobie środka odurzającego w postaci marihuany poprzez wspólne jej wypalenie tj. przestępstwa z art. 58 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005r o przeciwdziałaniu narkomanii i za to na podstawie art. 58 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu karę 8(ośmiu) miesięcy pozbawienia wolności,

8. na podstawie art. 45 § 1 k.k. orzekł wobec oskarżonego M. S., za przestępstwo przypisane w pkt 7a części dyspozytywnej wyroku, przypadek korzyści majątkowej w kwocie 6.000 zł oraz równowartości korzyści majątkowej w kwocie 37.913,23 zł,

9. oskarżonego M. S. uznał za winnego czynu opisanego w pkt VIII części wstępnej wyroku, z tą zmianą iż ustala czas dokonania czynu na okres od grudnia 2010r. do marca 2011r. tj. przestępstwa z art. 55 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. i za to na podstawie art. 55 ust. 1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii wymierzył mu

karę 1 (roku) pozbawienia wolności i karę grzywny 40 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30 zł,

10. oskarżonego M. S. w ramach zarzutu opisanego w pkt IX części wstępnej wyroku uznał za winnego tego, że: w dniu 20 sierpnia 2008r., w J., poprzez pobranie plików z sieci internet nabył program komputerowy W., wartości 1490 zł, godząc się z tym iż pochodzi on z czynu zabronionego, przyjmując iż czyn ten stanowi wypadek mniejszej wagi tj. przestępstwa z art. 293 § 1 k.k. w zw.z art. 291 § 2 k.k. i za to na podstawie art. 293 § 1 k.k. w zw.z art. 291 § 2 k.k. wymierzył mu karę grzywny 50 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30 zł,

11. na podstawie art. 85 i 86 § 1 i § 2 k.k. łączy kary pozbawienia wolności orzeczone wobec oskarżonego M. S. pkt. 6,7 lit. a i b, 9 części dyspozytywnej wyroku i wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 (dwóch) lat pozbawienia wolności, nadto łączy kary grzywny orzeczone w pkt 7lit a, 9 i 10 części dyspozytywnej wyroku 100 stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30 zł,

12. na podstawie art. 63 § 1 k.k. zaliczył oskarżonemu M. S. na poczet orzeczonej kary pozbawienia wolności okres rzeczywistego pozbawienia wolności w okresie od 15 kwietnia 2011r. do dnia 15 lipca 2011r.,

13. na podstawie art. 70 ust. 2 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek środka odurzającego w postaci marihuany opisanego w wykazie dowodów rzeczowych (karta 699-702 akt sprawy) pod poz.II pkt 2,4,8,10,13,

14. na podstawie art. 70 ust. 1 ustawy z dnia 29.07.2005r. o przeciwdziałaniu narkomanii orzekł przepadek dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych (karta 699-702 akt sprawy) pod poz. I ppkt od 1 do 4, od 8 do 52, pod poz II ppkt 1,9,11,12,14,

15. na podstawie art. 293 § 2 k.k. orzekł przepadek programu komputerowego W. zainstalowanego na dysku twardym (...) o numerze (...),

16. na podstawie art. 230 § 2 k.p.k. zarządził zwrot na rzecz oskarżonego S. M. (1) dowodu rzeczowego opisanego w wykazie dowodów rzeczowych (karta 699-702 akt sprawy) pod poz.I ppkt 7, na rzecz oskarżonego M. S. dowodów rzeczowych opisanych w wykazie dowodów rzeczowych (karta 699-702 akt sprawy) pod poz.II ppkt 3,5,6,7,16 – w przypadku ostatniego po uprzednim wykonaniu przepadku programu komputerowego, dowody rzeczowe w postaci dwóch kopert opisanych w wykazie dowodów rzeczowych (karta 699-702 akt sprawy) pod poz.I ppkt 5 i 6 nakazuje pozostawić w aktach sprawy,

17. na podstawie art.627 k.p.k. i art. 633 k.p.k. zasądził od oskarżonego S. M. (1) na rzecz Skarbu Państwa kwotę 2159,35 zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz na podstawie art. 2 ust 1 pkt 5 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierza oskarżonemu S. M. (1) opłatę sądową w kwocie 1000zł, od oskarżonego M. S. na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3718,27 zł tytułem zwrotu poniesionych wydatków oraz na podstawie art. 2 ust 1 pkt 4 i art. 3 ust. 1 ustawy z dnia 23 czerwca 1973r. o opłatach w sprawach karnych wymierzył oskarżonemu M. S. opłatę sądową w kwocie 900zł,

Powyższy wyrok zaskarżył prokurator oraz obrońcy oskarżonych.

Prokurator zaskarżył powyższy wyrok w części dotyczącej orzeczenia o karze na niekorzyść oskarżonych. Powołując się na przepis art. 438 pkt.1 i 2 k.p.k. wyrokowi temu zarzucił:

1. obrazę przepisu prawa materialnego, a to art. 11§2 k.k. polegającą na nie powołaniu tego przepisu w kwalifikacji prawnej czynów z art. 56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. i art. 58 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii opisanych w punkcie 7a i b wyroku, których popełnienia uznano winnym M. S., co było nieprawidłowe, gdyż oskarżony swym

zachowaniem wyczerpał znamiona dwóch wymienionych przestępstw wchodzących w skład szerszego kompleksu zachowań stanowiącego jeden czyn zabroniony;

2. obrazę prawa materialnego a mianowicie art. 64§2 k.k., polegającego na tym, iż Sąd uznając oskarżonych S. M. (2) i M. S. winnych popełnienia przestępstw, opisanych w punktach 1 i 7 wyroku, z których uczynili sobie stałe źródło dochodu to jest w warunkach określonych w art. 65§1 k.k. nie wskazał w podstawie prawnej skazania art. 64§2 k.k. do czego był zobowiązany;

3. obrazę przepisów postępowania, a to art. 413§2 pkt. 1 i 2 k.p.k., która miała wpływ na treść wydanego wyroku skazującego S. M. (2) i M. S., a polegającą na nie wskazaniu w punkcie 13 wyroku przestępstwa z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii, za które orzeczono środek karny przepadek środków odurzających w postaci marihuany.

Podnosząc powyższy zarzut, na podstawie art. 437§1 i 2 k.p.k. wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez zmianę opisu czynu, kwalifikacji prawnej, podstawy wymiaru kary oraz wskazania przestępstwa za które orzeczono środek karny przepadek przedmiotów przyjmując:

-.

- że oskarżony swym zachowaniem wyczerpał znamiona czynów zabronionych opisanych w pkt. 7a i b wyroku stanowiących jeden czyn kwalifikowany z art. 56 ust.1 i 3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałania narkomanii w zw. z art. 12 k.k. w zw. z art. 65§1 k.k. w zw. z art. 11§2 k.k. i przejęcie jako podstawę wymiaru kary 2 lat pozbawienia wolności i kary grzywny 80 stawek dziennych ustalając wysokość jednej stawki w kwocie 30 zł art.56 ust.3 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3 k.k. w zw. z art. 64§2 k.k.;
- wskazania w punkcie 1 wyroku jako podstawy skazania art. 53 ust.2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii w zw. z art. 11§3 k.k. z art. 64§2 k.k.
- wskazania przestępstwa z art. 62 ust.1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o przeciwdziałaniu narkomanii opisanego w punkcie 6 wyroku za które orzeczono środek karny przepadek przedmiotów, opisany w punkcie 13.

Obrońca oskarżonego **M. S.** zaskarżył powyższy wyrok w części rozstrzygnięć dotyczących oskarżonego M. S., a zawartych w punktach: 8 (co do orzeczonego przepadek korzyści majątkowej w kwocie 43.913,23 zł) oraz 11 (co do wymiaru kary łącznej w wymiarze bezwzględny) zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych, który miał bezpośredni wpływ na treść zaskarżonego rozstrzygnięcia, co do orzeczonego przepadek korzyści majątkowej, polegający na przypisaniu oskarżonemu M. S. przepadek kwoty 43.913,23 zł w sytuacji, kiedy podobną kwotę przepadek [niższą o zaledwie 3.556,43 zł] orzeczono w punkcie 2 części dyspozytywnej wyroku w odniesieniu do oskarżonego S. M. (2) – dublując tym samym w sposób nieuprawniony należny Skarbowi Państwa przychód z tego tytułu w sytuacji, kiedy obaj oskarżeni – w zasadzie – obracali w czasie przypisanym, narkotykami w łącznej wartości około [niespełna] 38 tysięcy złotych;

2. niewłaściwe uzasadnienie rozstrzygnięcia dotyczącego orzeczonego przepadek korzyści majątkowej uzyskanej przez M. S. z przypisanych mu przestępstw – na podstawie art. 45§1 k.k., jak i co do wymiaru kary zasadniczej – co powoduje, że te rozstrzygnięcia uchylają się od możliwości ich weryfikacji przez sąd odwoławczy;

3. wymierzenie oskarżonemu rażąco surowej kary [łącznej] pozbawienia wolności w wymiarze bezwzględny na okres lat 2 w sytuacji, kiedy z treści odnośnych ustaleń sądu meriti dotyczących braku pozytywnej prognozy resocjalizacyjnej nie wynika, aby ten oskarżony był zdesocjalizowany, co uzasadniałoby konieczność poddania go resocjalizacji w warunkach izolacyjnych.

Wskazując na powyższe, wniósł o:

1. zmianę zaskarżonego wyroku w odniesieniu do M. S. w punkcie 8 części dyspozytywnej przez obniżenie kwoty korzyści majątkowej uzyskanej przez tego oskarżonego do połowy – to jest do kwoty nieprzekraczającej 22.000 zł, przy przyjęciu, że w podobnej wysokości orzeczony zostanie przepadek korzyści majątkowej uzyskanej przez oskarżonego S. M. (1) (jeśli taki zarzut i wniosek zamieści w apelacji jego obrońca);

2. zmianę rozstrzygnięcia w zakresie wymierzonej oskarżonemu M. S. kary zasadniczej pozbawienia wolności – przez warunkowe zawieszenie jej wykonania na stosowny okres próby [nawet 5 lat] z równoczesnym nałożeniem stosownych obowiązków po myśli art. 72§1 pkt.1 i 6 k.k. i fakultatywnym oddaniem oskarżonego [w okresie próby] pod dozór kuratora sądowego;

względnie

3. uchylenie wyroku w zaskarżonej części i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji.

Obrońca oskarżonego **S. M. (1)** zaskarżył powyższy wyrok w części tj. co do punktów 1, 2, 4 oraz 17, zarzucając:

1. błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę zaskarżonego wyroku, polegający na przyjęciu, że wartość środka odurzającego (marihuany) sprzedanego przez oskarżonego S. M. (1) oskarżonemu M. S. wynosi 44.356,80 zł, w sytuacji, gdy prawidłowa i zgodna z zasadami logicznego rozumowania ocena zebranego w sprawie materiału dowodowego, w tym przede wszystkim spójnych i jednoznacznych wyjaśnień oskarżonego S. M. (1) prowadzą do wniosku, że wartość marihuany wynosiła nie więcej niż 25.000 zł;

2. obrazy prawa materialnego, a to art. 65 poprzez przyjęcie, że oskarżony z popełnienia przestępstwa uczynił sobie stałe źródło dochodu, podczas gdy analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego, przedstawionego w uzasadnieniu apelacji, nie pozwala działaniu oskarżonego nadać przymiotu stałości przestępczych dochodów;

3. obrazę prawa materialnego, a to art. 45§1 k.k. poprzez uznanie, że w przypadku udziału sprawców w obrocie środkami odurzającymi wspólnie i w porozumieniu wobec każdego sprawcy orzeka się przepadek całej korzyści albo całej równowartości korzyści osiągniętej z przestępstwa, w sytuacji, gdy wspólnie osiągnięta korzyść albo jej równowartość jest „jedna” i winna zostać podzielona pomiędzy sprawców.

Wskazując na powyższe wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku w pkt.1 przez ustalenie, że wartość marihuany wynosiła nie więcej niż 25.000 zł oraz przez wyeliminowanie z opisu czynu i kwalifikacji prawnej art.65 k.k. oraz złagodzenie orzeczonej kary i wymierzenie kary pozbawienia wolności w dolnej granicy ustawowego zagrożenia; w pkt.4 przez wymierzenie kary łącznej w dolnej granicy ustawowego zagrożenia; w pkt.2 przez ustalenie wartości równowartości korzyści majątkowej objętej przepadkiem na kwotę 2,500 zł. Ewentualnie wniósł o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Opolu do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Jedynie apelacja obrońcy oskarżonego M. S. w części zasługiwała na uwzględnienie, natomiast apelacje obrońcy oskarżonego S. M. (3) oraz prokuratora nie zasługiwały na uwzględnienie.

I.

I. *Oдноśnie apelacji prokuratora.*

Nie jest trafny zarzut podnoszony w punkcie 1 apelacji Prokuratora. Sąd Okręgowy nie uchybił art.11§2 k.k. w sposób wskazywany przez apelującego, trafnie przyjmując, że zachowania opisane w pkt.7a i b, stanowią odrębne czyny.

Na wstępie wskazać należy, iż podstawą oceny prawnokarnej jest zawsze zewnętrzne zachowanie człowieka, postrzegane jako pewne continuum. Z tego continuum „wycina” się pewne fragmenty, które następnie nazywa się czynami. W nauce prawa karnego nie ma jakiegось jednego, powszechnie akceptowanego, a tym samym uniwersalnego kryterium pozwalającego w sposób kategoryczny i jednoznaczny stwierdzić, że jakiś konkretny fragment ludzkiej

aktywności (lub jej braku) stanowi czyn. W piśmiennictwie wskazuje się jednak na pewne kryteria służące do ustalenia jedności czynu. Wśród tych kryteriów wymienia się przede wszystkim: możliwość wyodrębnienia zintegrowanego zespołu aktywności sprawcy (którego nie należy rozbijać na mniejsze elementy), zwartość czasu i miejsca, tożsamość motywacji względem planu sprawcy (tak J. Giezek, Komentarz do art. 11 k.k., (...) Lex-el). Ponadto wskazuje się, że kwestię jedności-wielości czynów należy uzależnić od stwierdzenia, że z pewnego continuum zachowania człowieka można wyodrębnić co najmniej dwa fragmenty zachowania, z których każdy stanowi realizację znamion jakiegoś czynu zabronionego:

#. #. #. #. #.

- gdy oba te fragmenty krzyżują się ze sobą (lub nakładają) w taki sposób, że fragment wyodrębniony przez pryzmat jednego przepisu w całości lub części pokrywa się z fragmentem wyodrębnionym poprzez pryzmat drugiego przepisu – w takim przypadku oznaczałoby, że zachowanie to stanowi jeden czyn, w stosunku do którego zachodzi zbieg przepisów lub;
- gdy oba fragmenty wykluczają się (tj. nie mają żadnych punktów stycznych), co należałoby interpretować jako wielość czynów prowadzącą do wieloczynowego zbiegu przestępstw (tak J. Giezek, op. cit.).

Wynika z tego zatem, że dla oceny czy konkretny wycinek ludzkiej aktywności (lub też jej braku) stanowi jeden czy też więcej, istotne znacznie ma porównanie zakresu znamion, które zachowanie to wypełnia. Należy przyjmować wielość czynów, gdy znamiona opisane w dwóch różnych przepisach ustawy mają charakter rozłączny (tak W. Wolter, Kodeks karny z komentarzem, Warszawa 1973 r., str. 63).

Przenosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy w pierwszym rzędzie zważyć należy, że uczestniczenie w obrocie, o jakim mowa w art. 56 ust.1 ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii (dalej: u.p.n.) polega na przyjęciu odpłatnie bądź nieodpłatnie środków odurzających, substancji psychotropowych lub słomy makowej przez osobę niebędącą konsumentem w celu późniejszego ich przekazania innej osobie (także niekonsumentowi). W orzecznictwie przyjmuje się szeroką interpretację znamienia uczestnictwa w obrocie. Wskazuje się, że „uczestniczącym w obrocie” jest zarówno ten, którego zdaniem jest magazynowanie wymienionych środków czy substancji, które dopiero po zgromadzeniu ich w większej ilości wprowadza się do obrotu, jak i ten kto udostępnia np. lokal dla wprowadzenia tych środków do obrotu” (zob. wyr. S.A. w Katowicach z dnia 25 maja 2006 r., sygn. akt II AKa 383/05, Lex, nr 196084).

W piśmiennictwie słusznie zauważa się, że wprowadzenie do obrotu stanowi różnego rodzaju aktywną formę obrotu narkotykami, natomiast uczestnictwo w obrocie stanowi jego bierną odmianę (tak M. Muszyńska, Komentarz do art. 56 stawy o przeciwdziałaniu narkomanii, SIP Lex-el). Ustawodawca statuując dwie formy sprawcze przestępnego zachowania określonego w art. 56 ust.1 u.p.n., posłużył się alternatywą rozłączną, tzn. „wprowadzenie do obrotu” i „uczestniczenie w obrocie” podzielił spójnikiem międzydaniowym „albo” wyrażającym przeciwieństwo. Oznacza to, że znamiona sprawcze opisane w tym przepisie mają charakter rozłączny. Nie można zatem tym samym czynem, w stosunku do tej samej partii narkotyków wypełnić jednocześnie znamienia „uczestniczenia w obrocie” oraz „wprowadzenia do obrotu”.

Znamiona „wprowadzenia do obrotu” oraz „udzielania” o jakich mowa w art. 56 ust.1 u.p.n. i art. 58 ust.1 tej ustawy realizują się poprzez tożsame zachowania polegające na przekazywaniu innym osobom narkotyków. Kryterium ich rozróżnienia stanowi osoba odbiorcy narkotyków. Wprowadzenie do obrotu polega na przekazaniu narkotyków osobie niebędącej konsumentem, natomiast ich udzielenie, polega na takim samym przekazaniu, tyle, że osobie będącej konsumentem. „Uczestniczenie w obrocie” polega na przyjmowaniu narkotyków. Stanowi zatem przeciwieństwo przekazywania (jego lustrzane odbicie). Nie może być zatem mowy o jakimkolwiek krzyżowaniu się albo pokrywaniu znamion opisanych w art. 56 ust.1 u.p.n. w odmianie polegającej na „wprowadzaniu do obrotu” zakazanych wymienia ustawą substancji, ze znamionami typów czynów zabronionych opisanymi w art. 58 ust.1 u.p.n., 59 ust.1 u.p.n. oraz w art. 56 ust.1 u.p.n. (oczywiście w tym ostatnim przypadku chodzi o typ czynu zabronionego polegający na „wprowadzeniu do obrotu” zakazanych substancji).

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż Sąd Okręgowy w pełni prawidłowo przyjął, że zachowania opisane w pkt.7a i b części rozstrzygającej wyroku stanowią dwa odrębne czyny.

Należy jednak zwrócić uwagę, że wprawdzie Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że oskarżony uczestniczył w obrocie znaczną ilością środka odurzającego (przyjął go bowiem od S. M. (1)), to jednak w opisie tego czynu błędnie wskazał, że część z tych środków (1996,056 grama) zbył innym osobom. Zastrzec od razu należy, iż ustalenie to (dotyczące zbycia narkotyków) jest jak najbardziej prawidłowe (wynika bowiem wprost z wyjaśnień samego oskarżonego), to jednak w świetle tego co już wyżej napisano, nie można przyjmować, że sprawca tym samym czynem „uczestniczy w obrocie” narkotykami (przyjmuje je) oraz „wprowadza je do obrotu” (lub „udziela innym osobom” – tj. zbywa). Odpowiadające tym zachowaniom znamiona czynności sprawczej wykluczają się, co oznacza, że nie można w tym przypadku przyjmować konstrukcji jednoczynowego zbiegu przepisów. Zważyć jednak należy, że w aktualny układzie procesowym nie jest możliwe dokonanie korekty zaskarżanego wyroku. Wymagałoby to bowiem przyjęcia w miejsce czynu opisanego w pkt.7a wyroku dwóch czynów:

-.

- pierwszy polegający na uczestniczeniu w obrocie znaczną ilością środka odurzającego oraz
- drugi polegający na zbyciu części tych narkotyków innym osobą (niekonsumentom).

Dokonaniu takiej korekty sprzeciwia się art. 434§1 zd.2 k.p.k. Zgodnie z tym przepisem „jeżeli środek odwoławczy pochodzi od oskarżyciela publicznego lub pełnomocnika, sąd odwoławczy może orzec na niekorzyść oskarżonego tylko w razie stwierdzenia uchybień podniesionych w środku odwoławczym lub podlegających uwzględnieniu z urzędu”. Zważyć należy, że apelacja prokuratorska w swej istocie zmierza w kierunku przeciwnym, albowiem domagał się on przyjęcia w miejsce dwóch czynów opisanych w pkt.7a i b, jednego, kwalifikowanego z art.56 ust.1 i 3 u.p.n., co sprzeciwia się możliwości korekty zaskarżonego orzeczenia poprzez przyjęcie w miejsce czynu opisanego w pkt.7a, dwóch czynów.

Zwrócić należy również uwagę na jeszcze jedno uchybienie Sądu I instancji (tym razem możliwe do skorygowania). Rzecz dotyczy także czynu przypisanego oskarżonemu M. S. w pkt.7a zaskarżonego wyroku. Otóż Sąd Okręgowy przyjął, że oskarżony dopuścił go w warunkach współsprawstwa z S. M. (1). Jest to ustalenie błędne.

Istota współsprawstwa zakłada wspólne wykonywanie tego samego czynu zabronionego. Tymczasem, abstrahując od tego, że Sąd Okręgowy nie przypisał S. M. (1) żadnego czynu popełnionego wspólnie i w porozumieniu z M. S., to zważyć należy, że czyn przypisany pierwszemu z wymienionych oskarżonych (pkt. 1 zaskarżonego wyroku), wprawdzie koresponduje z czynem przypisanym drugiemu z wymienionych oskarżonych (pkt.7a zaskarżonego wyroku), to jednak są to dwa jakościowo różne czyny (była o tym mowa już wyżej). Nie można zatem przyjmować, że zostały dokonane w warunkach współsprawstwa.

Z tych względów z opisu czynu przypisanego oskarżonemu M. S. w pkt.7a zaskarżonego wyroku, wyeliminowano zwrot działając wspólnie i w porozumieniu ze S. M. (1).

Podobnie nietrafny okazał się zarzut podnoszony w pkt.2 apelacji Prokuratora. Sąd Okręgowy słusznie nie powołał w podstawie skazania art.64§2 k.k., wskazując w kwalifikacji prawnej czynów przypisanych oskarżonym w pkt.1 i 7 wyroku, jedynie przepis art. 65§1 k.k. Przepis ten zawiera odesłanie do art.64§2 k.k., nie ma zatem potrzeby powoływania go w podstawie skazania.

Równie nietrafny okazał się zarzut ponoszony w pkt.3 apelacji. Także i w tym przypadku Sąd Okręgowy nie popełnił błędu nie wskazując w podstawie rozstrzygnięcia zawartego w punkcie 13 wyroku, że rozstrzygnięcie to dotyczy przedmiotów o jakich mowa w art. 62 ust.1 u.p.n. Z kwestionowanego rozstrzygnięcia wynika jasno, że dotyczy przedmiotów podlegających przepadkowi na podstawie art.70 ust.1 u.p.n., nie ma zatem potrzeby jego korygowania.

II.

II. *Odnosnie apelacji obrońców oskarżonych.*

W obu apelacjach podnoszony jest tożsamy zarzut kwestionujący prawidłowość ustaleń Sądu Okręgowego co do orzeczonego wobec obu oskarżonych środka karnego w postaci przypadku korzyści majątkowej oraz jej równowartości (pkt.2 i 8 zaskarżonego wyroku), stąd też zostaną one omówione łącznie.

Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że oskarżony S. M. (1) sprzedawał marihuanę w cenie 20 złotych za jeden gram. Wynika to bowiem wprost z wyjaśnień M. S.. Wprawdzie S. M. (1) twierdził, że sprzedawał narkotyki po cenie 10 złotych za gram, to jednak Sąd Okręgowy prawidłowo przyjął, iż w powyższym zakresie wyjaśnienia te nie zasługują na uwzględnienie. Przeczą im bowiem wyjaśnienia M. S., w których konsekwentnie podawał on, że nabywał marihuanę za 20 złotych za gram. Sąd meriti trafnie wskazał, że składając tej treści wyjaśnienia, oskarżony w żaden sposób nie umniejszał swej winy. Nie ma zatem podstaw do kwestionowania ich prawdziwości. Dokonana przez Sąd Okręgowy ocena wyjaśnień tego oskarżonego nie uchybia wskazaniom art. 7 k.p.k. Nie doszło też na tym polu do naruszenia art. 5§2 k.p.k. Sąd I instancji nie powziął bowiem żadnych wątpliwości, które następnie poczytałby na niekorzyść któregoś z oskarżonych.

Przyjmując, że S. M. (1) sprzedawał marihuanę po cenie 20 zł za gram, zaś M. S. sprzedał ją dalej swoim kontrahentom za 22 zł za gram, Sąd Okręgowy prawidłowo ustalił, że w wyniku przestępczego procederu S. M. (1) uzyskał korzyść majątkową o łącznej wartości 44.356,80 złotych ($2217,84 \times 20 \text{ zł} = 44.356,80 \text{ zł}$), natomiast M. S. odniósł korzyść majątkową w łącznej kwocie 43.913,23 zł ($1996,056 \times 22 \text{ zł} = 43.913,23 \text{ zł}$).

Sąd Okręgowy trafnie wskazał, że w postanowienia z dnia 26 sierpnia 2010 r. (I KZP 12/10, lex nr 598196) Sąd Najwyższy wyjaśnił, że „w skład korzyści majątkowej w rozumieniu art.45§1 k.k., podlegającej przypadkowi wchodzi również wszelkie wydatki poczynione przez sprawcę na uzyskanie przedmiotu pochodzącego z przestępstwa”. Warto w tym miejscu przytoczyć in extenso wywody zawarte w uzasadnieniu przywołanego orzeczenia. Otóż Sąd Najwyższy stwierdził, że „art. 45 § 1 zd. 1 k.k., poprzez zawarte w nim dwie normy prawne wyróżnia dwojakiego rodzaju korzyść z przestępstwa: w postaci przedmiotów wymienionych w art. 44 § 1 i 6 k.k. oraz korzyść majątkową niebędącą tą pierwszą korzyścią. Ta pierwsza korzyść podlega przypadkowi na podstawie art. 44 § 1 lub 6 k.k. bez względu na wydatki, jakie sprawca poczynił, by uzyskać te przedmioty. W szczególności nie będzie odliczania (zwracania) wydatków: fałszerzowi dokumentów, poniesionych na ich wydrukowanie (papier, farby itd.) ani producentowi narkotyków - na ich wytworzenie (na aparaturę, surowce itd.). Nie ma żadnego znaczenia fakt legalnego pochodzenia tych wydatków (w tym - nakładów). Korzyść w postaci wytworzonych przedmiotów w pełni będzie bezprawna (niegodziwa) i w całości przypadnie. Dlatego z formuły "korzyść majątkowa niepodlegająca przypadkowi przedmiotów wymienionych w art. 44 § 1 lub 6" k.k. wynika najpierw, że ta korzyść musi być ekwiwalentna (równoważna) owym przedmiotom. Przeto korzyści majątkowej, o jakiej mowa w art. 45 § 1 in princ. k.k., nie należy rozumieć jako tylko dochodu (zysku), czyli nadwyżki wpływów nad wydatkami. Owa korzyść to przychód sprawcy. Jeżeli zatem wytwórca narkotyków sprzeda je zanim zostaną u niego zatrzymane, to nie będzie wątpliwości, że należy orzec wypadek uzyskanej ceny, bez pomniejszania jej o wydatki, chociażby legalnego pochodzenia, na wyprodukowanie narkotyków. W konsekwencji wobec każdego kolejnego nabywcy (uczestnika obrotu), który zbył narkotyki, orzeczony zostanie wypadek korzyści majątkowej w postaci osiągniętej przez niego ceny (wraz z "marżą"), czyli bez odliczania kosztów poniesionych na ich nabycie. Inna natomiast będzie wielkość korzyści majątkowej jedynie pośrednika. Skoro przypadkowi podlega osiągnięta korzyść, to będzie nią np. tylko zapłata, jaką sprawca uzyskał za przekazanie narkotyków do dalszego obrotu (zapłata za pośrednictwo). Jeżeli jednak zatrzymano u niego te narkotyki, to dojdzie również i do ich przypadku, z tym że na podstawie art. 44 § 6 k.k. Jeszcze inaczej wyliczyć trzeba korzyść majątkową podlegającą przypadkowi u komisanta, a więc osoby zobowiązującej się za wynagrodzeniem (prowizją) do sprzedaży narkotyków i otrzymującej cenę za kolejne partie wprowadzonych do obrotu narkotyków. Tu przypadkiem objęte będą: prowizja, jeśli komisant z góry ją otrzymał, cena uzyskana za zbyte już narkotyki (korzyść majątkowa osiągnięta dla kogo innego - art. 115 § 4 k.k.) i pozostałe niewprowadzone jeszcze do obrotu narkotyki - art. 44 § 6 k.k.”.

Z przytoczonych wywodów Sądu Najwyższego w sposób oczywisty wynika, że kwestionowane rozstrzygnięcie Sądu Okręgowego jest w pełni prawidłowe. Nie doszło na tym polu do „nieuprawnionego zdublowania należnych Skarbowi

Państwa przychodów”, stąd też podnoszony w obu apelacjach zarzut obrazy art. 45 k.k. uznać należy za oczywiście niezasadny.

Z kolei odnosząc się do argumentów podnoszonych w apelacji obrońcy oskarżonego S. M. (2) (pkt.3 apelacji), wskazać należy, iż wprowadzie rację ma twierdząc, że „w przypadku udziału sprawców w obrocie środkami odurzającymi wspólnie i w porozumieniu (...) ich wspólna korzyść jest jedna, [tak więc] powinna być ona podzielona pomiędzy sprawców”, to jednak zważyć należy, że w przedmiotowej sprawie nie mamy do czynienia ze wspólnym wykonaniem jednego czynu (uczestniczenia w obrocie), lecz z dwoma odrębnymi czynami (pierwszym polegającym na wprowadzeniu marihuany do obrotu, oraz drugim polegającym na uczestniczeniu w obrocie tym narkotykiem). Nie mamy więc tu do czynienia z jedną wspólną korzyścią, lecz z „dwoma” (korzyścią tego który narkotyki wprowadził do obrotu oraz tego który w obrocie tymi narkotykami uczestniczył a następnie zbył je innym osobom).

Wbrew odmiennej ocenie obrońcy oskarżonego M. S., uzasadnienie rozstrzygnięcia dotyczącego przepadku korzyści majątkowej uzyskanej przez jego klienta, czyni zadość wymogom stawianym w art. 424§1 k.p.k., nie ma zatem podstaw do uchylenia tego rozstrzygnięcia także i z tego powodu.

Z kolei nie ma racji obrońca oskarżonego S. M. (1) twierdząc, że Sąd Okręgowy orzekł z obrażą art. 65 k.k., przyjmując, że jego klient uczynił sobie z przestępczej działalności stałe źródło dochodu. Sąd meriti prawidłowo ustalił, że zachowania obu oskarżonych miały charakter powtarzalny, odpłatny i stanowiły dla nich stałe źródło dochodu, zaś w przypadku S. M. (1) wręcz podstawowe źródło dochodu (zob. str. 11 uzasadnienia S.O.).

Natomiast rację ma obrońca oskarżonego M. S. podnosząc, że w stosunku do jego klienta Sąd Okręgowy błędnie ustalił, iż nie rokuje on pozytywnej prognozy kryminologicznej. Apelujący trafnie podnosi, że oskarżony nie był dotychczas karany sędownie. Po zwolnieniu z aresztu podjął naukę oraz leczenie. Jest osobom młodą, w stosunku do której kar powinna przede wszystkim spełniać cel wychowawczy. Z tych względów Sąd Apelacyjny doszedł do przekonania, że istnieją podstawy do warunkowego zawieszenia orzeczonej wobec oskarżonego kary łącznej. Należy bowiem przyjąć, że obawa zarządzenia do wykonania tej kary oskarżonemu w przypadku jego ponownego konfliktu z prawem, będzie stanowić wystarczającą gwarancję realizacji podstawowego celu kary tj. powrotu na drogę popełniania przestępstw.

Mając na względzie kierunek wniesionych apelacji, Sąd Odwoławczy zobligowany był, do kontroli zaskarżonego orzeczenia także w kontekście prawidłowości rozstrzygnięcia o karach (jednostkowych oraz łącznych). W ocenie Sądu Apelacyjnego wymierzone oskarżonym kary jednostkowe oraz orzeczona na ich podstawie kary łączne nie rażą surowością, stąd też brak jest podstaw do ich korekty.

Z tych względów orzeczono jak na wstępie.

O kosztach postępowania orzeczono na zasadzie art. 636 k.p.k. w zw. z art. 634 k.p.k. i w zw. z art. 627 k.p.k.